

عنوان مقاله:

ظرفیت یابی مسکن در بافت قدیم شهر ساری با رویکرد توسعه پایدار

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی علوم جغرافیایی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

اصغر شکرگزار - دانشگاه گیلان

اسدالله دیوسالار - دانشگاه پیام نور

کمیل عبدی - دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

به طور کلی ظهور پارادایم شهر فشرده در عصر حاضر، به ویژه در کشورهای پیشرفته شهرنشین صنعتی، واکنشی است به مشکلات و تنگنای زیست محیطی، اقتصادی، اجتماعی و ... تشدید یافته در بستر شهری موجود و راه حلی است برای رسیدن به اهداف توسعه پایدار شهری. امروزه بافت قدیمی شهرها به دلیل بافت سنتی، فرسودگی واحدهای مسکونی، عدم سهولت دسترسی، ضعف زیرساخت ها، مشکلات زیست محیطی و ... مسیر رکود و عقب ماندگی را طی می کنند. برای رفع مشکلات اینگونه بافت ها، طرح هایی در قالب مرمت، بازسازی، نوسازی، احیاء و بهسازی در زمینه های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و کالبدی در کشورهای مختلف تهیه و اجرا شده است. شیوه برخورد با این بافت ها متأثر از دیدگاه های فلسفی، در شهرسازی متفاوت بوده است. در دهه های اخیر، احیاء بافت های قدیمی و فرسوده شهرها و اعیان سازی به همراه حفظ و احیاء شهر قدیمی و هماهنگی بین بافت جدید و قدیمی با تأکید بر هنجارها و ارزش های اجتماعی شدیداً مورد توجه قرار گرفته است. در این مقاله برآنیم تا با استفاده از روش تحلیلی و توصیفی و به کارگیری روش های آماری و مدلینگ در نرم افزار GIS به بررسی نحوه احیاء و نوسازی بافت قدیم شهر ساری بپردازیم. همچنین برآنیم تا با ارائه راهکارهای مناسب استفاده دوباره و بهینه از قطعات زمین در این بافت ها پرداخته و الگوی مناسب تامین مسکن را با استفاده از ارائه طرح هایی ارائه نماییم. جهت انجام این پژوهش 360 پرسشنامه در دو گروه بهسازی و نوسازی تهیه و پیر شده است (260 مورد از واحد های فرسوده، 100 مورد از واحد هایی که اخیراً نوسازی شده اند) و اطلاعات پس از جمع آوری و تحلیل در راستای ارائه رویکرد مناسب تامین مسکن در بافت های قدیمی پردازش شده است و در نهایت راهکارهای مناسب جهت احیاء و نوسازی بخش مورد مطالعه با توجه به مسکن مورد نیاز منطقه و گسترش سیاست های عمودسازی در این منطقه ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

بافت قدیم، احیاء، نوسازی، مسکن، ساری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/562266>

